

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

संजय उवाच कृतवर्मा कृपोद्रौणिः सूतपुत्रश्चमारिषः ॥ उलूकः सौबलश्चैव राजा च सहसोदरैः ॥ १ ॥ सीदमानां च मंहृद्वापां दुपुत्रभयार्दितां ॥ समुज्जङ्गुः स्मवे
गेन भिन्नानावमिवार्षवे ॥ २ ॥ ततो युद्धमतीवासीन्मुहूर्तमिव भारत ॥ भीरूणां त्रासजननं शूराणां हर्षवर्धनं ॥ ३ ॥ कृपेण शरवर्षाणि प्रतिमुक्ता निसंयुगे ॥ स्त
जयां श्छादयामासुः शलभानां ब्रजा इव ॥ ४ ॥ शिखंडी च ततः क्रुद्धो गीतमन्तरितो ययौ ॥ वर्षशरवर्षाणि समन्ताद्विजपुंगवं ॥ ५ ॥ कृपस्तु शरवर्षतद्विनिहत्य म
हास्त्रवित् ॥ शिखंडिनंरणे क्रुद्धो विव्याध दशभिः शरैः ॥ ६ ॥ ततः शिखंडी कुपितः शरैः सप्तभिराहवे ॥ कृपं विव्याध कुपितं कंकपत्रैरजिह्वगैः ॥ ७ ॥ ततः कृपः शरै
स्तीक्ष्णैः सोतिविद्धो महारथः ॥ व्यश्च सूतरथं चक्रे शिखंडिनमथोद्विजः ॥ ८ ॥ हताश्चात्तुतो यानादवपुत्य महारथः ॥ खड्गं चर्म तथा गृह्य सत्वरं ब्राह्मणं ययौ ॥ ९ ॥
तमापतंतं सहसा शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ छादयामास समरे तदद्भुतमिवाभवत् ॥ १० ॥ तत्राद्भुतमपश्याम शिलानां पुवनं यथा ॥ निश्चेष्टस्तद्रणे राजञ्छिखंडी स
मतिष्ठत् ॥ ११ ॥ कृपेण च्छादितं दृष्ट्वा नृपोत्तम शिखंडिनं ॥ प्रत्युद्ययौ कृपं तूर्णं धृष्टद्युम्नो महारथः ॥ १२ ॥ धृष्टद्युम्नंतोयांतं शारद्वतरथं प्रति ॥ प्रतिजग्राह वेगेन
कृतवर्मा महारथः ॥ १३ ॥ युधिष्ठिरमथायांतं शारद्वतरथं प्रति ॥ सपुत्रं सहसैन्यं च द्रोणपुत्रो न्यवारयत् ॥ १४ ॥ नकुलं सहदेवं च त्वरमाणौ महारथौ ॥ प्रतिजग्रा
हते पुत्रः शरवर्षेण वारयन् ॥ १५ ॥ भीमसेनं करुषांश्च केकयान्सहस्रं जयैः ॥ कर्णो विकर्त्तनो युद्धे वारयामास भारत ॥ १६ ॥ शिखंडिनस्ततो बाणान्कृपः शारद्वतो
युधि ॥ प्राहिणोत्वरया युक्तो दिधक्षुरिवमारिषः ॥ १७ ॥ ताञ्छरान्प्रेषितांस्तेन समन्तात्स्वर्णभूषितान् ॥ चिच्छेद खड्गमाविध्य भ्रामयंश्च पुनः पुनः ॥ १८ ॥ शत
चंद्रं च तच्चर्म गौतमस्तस्य भारत ॥ व्यधमत्सायैकैस्तूर्णतत उच्चुक्रुशुर्जनाः ॥ १९ ॥ सविचर्म महाराज खड्गपाणि रूपाद्रवत् ॥ कृपस्य वशमापन्नो मृत्योरास्य मि
वातुरः ॥ २० ॥ शारद्वतशरैर्ग्रस्तं क्लिश्यमानं महाबलः ॥ चित्रं केतुसुतो राजन्मुकेतुस्त्वरितो ययौ ॥ २१ ॥ विकिरन् ब्राह्मणं युद्धे बहुभिर्निशितैः शरैः ॥ अभ्यापत
दमेयात्मा गौतमस्य रथं प्रति ॥ २२ ॥ दृष्ट्वा च युक्तं तं युद्धे ब्राह्मणं चरितव्रतं ॥ अपयातस्ततस्तूर्णं शिखंडी राजसत्तम ॥ २३ ॥ सुकेतुस्तु ततो राजन् गौतमं नवाभिः
शरैः ॥ विध्वा विव्याध सप्तत्यापुनश्चैनं त्रिभिः शरैः ॥ २४ ॥ अथास्य सशरं चापं पुनश्चिच्छेदमारिषः ॥ सारथिं च शरेणास्य भृशं मर्म स्वताडयत् ॥ २५ ॥ गौतमस्तु त
तः क्रुद्धो धनुर्गृह्य नवं दंढं ॥ सुकेतुं त्रिशताबाणैः सर्वमर्म स्वताडयत् ॥ २६ ॥ सविह्वलितसर्वांगः प्रचचाल रथोत्तमे ॥ भूमिकं पेयथा वक्षश्च चालकं पितो भृशं ॥ २७ ॥